

Sygn. akt. V GC 2181/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2020r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy Przewodnicząca sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2020r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 24.100 zł (dwadzieścia cztery tysiące sto złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 września 2017r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.032,30 zł (sześć tysięcy trzydzieści dwa złote trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 164 zł (sto sześćdziesiąt cztery złote) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 2181/18

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. wniósł w dniu 13 czerwca 2018r. o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 24.100 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 września 2017r. do dnia zapłaty i kwoty 811,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 grudnia 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w wyniku kolizji komunikacyjnej w dniu 1 sierpnia 2017r. został uszkodzony pojazd marki B. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność M. M. (1). W dniu 21 listopada 2016r. bezpośrednio poszkodowana zawarła z pozwanym umowę auto – casco - nr polisy (...), której integralną część stanowią ogólne warunki Ubezpieczenia. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, jednak przyznane odszkodowanie nie rekompensuje w pełni poniesionej szkody, albowiem nie zostało ono wyliczone w sposób poprawny w świetle OWU. Pozwany wypłacił na rzecz poszkodowanego świadczenie w wysokości 35.172 zł brutto. W dniu 3 listopada 2017r. powód zawarł umowę przelewu wierzytelności dochodzenia należności z tytułu szkody rzeczowej w pojeździe z M. M. (1). Na mocy tej umowy zbywca przeniósł na rzecz nabywcy wszelkie prawa z nią związane za określoną w załączniku do umowy kwotę. Prawną podstawą przelewu wierzytelności jest umowa sprzedaży. Powód zawiadomił pozwanego o nabyciu wskazanej wierzytelności, jednocześnie wzywając go do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Powód uzyskał we własnym zakresie opinię techniczną od (...) Sp. z o.o., z której wynika że koszt doprowadzenia pojazdu marki B. o nr rej. (...) do stanu sprzed szkody zgodnie z załączoną kalkulacją wyniósł 76.888,85 zł brutto. Koszt opiniowanego pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosił 99.400 zł brutto, zaś po szkodzie wyniósł 48.600 zł brutto, zatem różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wyniosła 50.800 zł brutto. Powód z tytułu wykonania prywatnej ekspertyzy poniósł koszty na poziomie 811,80 zł. Na wartość przedmiotu sporu składają się roszczenia 59.272 zł – 35.172 zł = 24.100 zł i 811,80 zł.

Do pozwu załączono umowę przelewu wierzytelności z 3 listopada 2017r. z zawiadomieniem o przelewie wierzytelności, wezwanie do zapłaty pozwanego z 14 grudnia 2017r., fakturę VAT z 8.12.2017r. Za wykonanie kalkulacji i sporządzenia opinii do szkody całkowitej AC, opinię dotyczącą ustalenia wysokości szkody z 16 listopada 2017r. z kalkulacją naprawy, decyzję pozwanego o przyznaniu odszkodowania M. M. (1), kalkulację naprawy wykonaną przez pozwanego, polisę ubezpieczeń komunikacyjnych.

W dniu 6 lipca 2018r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazano, że w dacie kolizji przedmiotowy pojazd posiadał u pozwanego ubezpieczenie AC zgodnie z zawartą przez poszkodowaną umową z dnia 21 listopada 2016r., potwierdzoną polisą nr (...) na podstawie ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych (...), ustalonych Uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 17 grudnia 2015r. W wyniku zgłoszenia szkody powstałej w wyniku przedmiotowego zdarzenia pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w zakresie przedmiotowej szkody uznał swoją odpowiedzialność za jego pokrycie i wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 35.172 zł brutto za powstałą szkodę całkowitą. W analizowanym przypadku szkoda została rozliczona jako całkowita wobec ekonomicznej nieopłacalności naprawy auta, której koszt przewyższał jego wartość, czego co do zasady nie kwestionowała zarówno sama poszkodowana, jak i powód. Przez szkodę całkowitą, zgodnie z § 3 ust.63 pkt a powołanych OWU – rozumie się uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty naprawy ustalone według zasad określonych w § 18 ust.2 przekraczają 70% wartości pojazdu. Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu (zgodnie z § ust.2 OWU) ustalony został na kwotę 72.123,18 zł. Wartość pojazdu po szkodzie wyliczono na kwotę 40.128 zł brutto, a wartość pojazdu według stanu przed szkodą na kwotę 75.300 zł brutto.

W wyniku analizy ustalono, że suma ubezpieczenia określona na podstawie przyjętych danych przy zawieraniu przedmiotowej polisy (w tym także danych podanych przez poszkodowanego), jest wyższa od rzeczywistej wartości rynkowej pojazdu. Stan ten nie mógł stanowić podstawy do przyjęcia dla celów realizacji umowy, że pojazd był lub jest wart więcej, niż w rzeczywistości. Rzeczoznawca pozwanego dokonał identyfikacji pojazdu, z której wynika, że ustalona w chwili zawierania ubezpieczenia wartość pojazdu (mająca pozostać niezmienną na okres jej trwania wobec wybranego wariantu stałej wartości ubezpieczenia) jest nieprawidłowa w stosunku do rzeczywistego stanu technicznego i wyposażenia pojazdu. W oparciu o powyższe rzeczoznawca dokonał wyliczenia wartości pojazdu, uwzględniając m.in. jego komplementację adekwatną do faktycznej wersji wyposażeniowej, datę pierwszej rejestracji, pochodzenie – czyli cechy, które mają wpływ na jego rynkową wartość – uwzględniając także stwierdzone w pojeździe ślady napraw wcześniejszych uszkodzeń niezwiązanych ze zdarzeniem z dnia 1 sierpnia 2017r. oraz jego pochodzenie jako auta importowanego z nieznanego źródła – ubezpieczonego jako pojazdu wyposażonego w zaawansowany układ napędowy na cztery koła typu (...) z elektronicznym rozdziałem napędu między obie osie pojazdu, wpływającym na znaczące zwiększenie jego wartości, podczas gdy należący do poszkodowanej model wbrew jej deklaracjom faktycznie był autem pozbawionym opisywanego systemu. W związku z powyższym, mimo że w zawartej umowie AC stała suma ubezpieczenia określona została w kwocie 99.400 zł brutto, w wyniku ustaleń dokonanych podczas likwidacji szkody, pozwany uznał za zasadne dokonanie jej korekty do wartości 75.300 zł brutto, odpowiadającej realnej wartości rynkowej pojazdu w dacie zawierania dobrowolnego ubezpieczenia. Pozwany zarzucił, że powód ewidentnie zawyżył kwotę dochodzonego roszczenia, przyjmując do jego wyliczenia niezwiązane ze sobą wartości.

Do sprzeciwu załączono druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia AC, ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...) autocasco i kradzieży dla flot samochodowych.

W piśmie przygotowawczym z dnia 7 grudnia 2018r. powód podtrzymał żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2016r. ubezpieczająca M. M. (1) zawarła z pozwanym Polisę ubezpieczeń komunikacyjnych Nr (...) na okres ubezpieczenia od 21 listopada 2016r. do 20 listopada 2017r. Zakres ubezpieczenia objął (...), (...), (...) w Drodze i (...). W ubezpieczeniu (...) poszkodowana wykupiła wariant „Od wszystkich ryzyk” (pełna ochrona). W ubezpieczeniu tym wskazano wartość pojazdu na kwotę 99.400 zł z VAT, serwisowy wariant ustalania kosztów naprawy, (...) Wartość 100%, (...) S. (...) (suma ubezpieczenia nie ulega pomniejszeniu o każde wypłacone odszkodowanie. W rubryce 11 polisy wskazano w (...), że do umowy ubezpieczenia mają zastosowanie ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych (...) (OWU), które ubezpieczająca otrzymała przed zawarciem umowy ubezpieczenia. Do ubezpieczenia (...) powołano OWU – (...) z 28.09.2015r.

Dowód: Polisa (...) Komunikacyjnych Nr (...) (k. 58-60 akt)

W § 3 pkt 63 lit. a Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 28 września 2015r., ze zmianami ustalonymi uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 17 grudnia 2015r. wskazano, że szkoda całkowita w AC to uszkodzenie pojazdu w takim zakresie, że koszty jego naprawy ustalone według zasad określonych w § 18 ust. 2 przekraczają 70% wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania.

W § 3 pkt 90 wskazano, że wartość pojazdu to wartość pojazdu ustalana na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, ilości właścicieli, wcześniejszych napraw, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; w przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą wyceny indywidualnej.

W § 9 ust. 1 wskazano, że za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta z zastosowaniem opcji (...) Wartość 100%, tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, z tym, że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje się w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 18 ust.1

W § 13 ust. 1 wskazano, że określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto.

W § 18 ust.1. wskazano, że w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania porównuje się do kosztów naprawy pojazdu ustalonych według zasad określonych w ust. 2. W ust.4 wskazano zaś, że w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów).

Dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...)

ustalonych uchwałą Zarządu (...) S. A. nr (...) z dnia 28.09.

2015r., ze zm. ustalonymi uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...)

z dnia 17 grudnia 2015r. (k. 81 – 99 akt)

W dniu 1 sierpnia 2017r. M. M. (1) zgłosiła do pozwanego z ubezpieczenia (...) szkodę, która powstała w samochodzie B. (...), nr rej. (...). Z treści zgłoszenia wynika, że podczas wymijania kombajnu jadące B. zahaczyło o wystający element kombajnu, który powinien być ściągnięty, w wyniku czego doszło do uszkodzenia auta. Sprawca został ukarany mandatem. Uszkodzeniu uległa tapicerka, błotnik przedni prawy, błotnik tylny prawy, drzwi przednie prawe, drzwi tylne prawe, lusterko prawe.

Dowód: druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia AC numer szkody

(...) (k. 79 – 80 akt)

W dniu 23 sierpnia 2017r. Centrum (...) S.A., sporządził kalkulację naprawy nr (...), zgodnie z którą koszty naprawy wyniosły kwotę 72.123,18 zł, a wartość rynkowa brutto pojazdu określona na 15 listopada 2016r. wyniosła 92.600 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy z 23.08.2017r. (k. 44 – 54 akt)

M. M. (2) w dniu 31 sierpnia 2017r. sprzedała Przedsiębiorstwu Usługowo – Handlowo – Produkcyjnemu (...) Spółce z o.o. w B. pojazd marki B. (...) nr rej. (...), rok produkcji 2012 za cenę 40.128 zł.

Dowód: umowa kupna – sprzedaży z 31.08.2017r. (k. 190 akt)

Pismem z dnia 31 sierpnia 2017r. pozwany poinformował poszkodowaną M. M. (1), że przewidywane koszty naprawy pojazdu marki B. o nr rej. (...) uwzględniające współczynnik uszkodzeń ukrytych w wysokości 10% przekraczają 70% jego wartości rynkowej. W związku z tym szkoda jest całkowita. Odszkodowanie ustalono w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu przed wypadkiem, - 75.300 zł, pomniejszonej o jego wartość po wypadku (w stanie uszkodzonym) – 40.128 zł i wyniosło ono 35.172 zł. Wartość rynkową uszkodzonego pojazdu ustalono na podstawie oferty z platformy internetowej (...).

Dowód: pismo pozwanego do poszkodowanej z dnia 31.08.2017r.(k. 43 akt)

W dniu 4 września 2017r. pozwany przekazał na rzecz poszkodowanej odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej w wysokości 35.172 zł.

Dowód: pismo pozwanego do poszkodowanej (k. 41 – 42 akt)

W dniu 3 listopada 2017r. M. M. (1) zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności nr (...), której przedmiotem była wierzytelność jaka przysługiwała poszkodowanej wobec pozwanego, wynikająca z dochodzenia należności z tytułu szkody rzeczowej w pojeździe marki B. o nr rej (...), powstałej na skutek zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2017r., nr szkody (...). Należność miała być dochodzona z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco, numer polisy (...), zawartej dnia 21 listopada 2016r. Umowa nie objęła roszczeń z tytułu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. W tym samym dniu poszkodowana powiadomiła pozwanego o przelewie wierzytelności.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności nr (...) (k. 8-9 akt),

zawiadomienie o przelewie wierzytelności (k. 10 akt)

W dniu 16 listopada 2017r. na zlecenie powoda sporządzono opinię dotyczącą ustalenia wysokości szkody w pojeździe marki B. (...) o nr rej. (...) w związku ze zdarzeniem z dnia 1 sierpnia 2017r., zgodnie z OWU (...) S.A. We wnioskach opinii wskazano, że koszt doprowadzenia pojazdu marki B. o nr rej. (...) do stanu i wartości sprzed szkody na miesiąc sierpień 2017, zgodnie z załączoną kalkulacją systemu A. wynosił 62.511,26 zł netto, tj. 76.888,85 zł brutto. Zgodnie z przeprowadzoną analizą szkodę zakwalifikowano jako szkodę całkowitą. Stała wartość opiniowanego pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień ustalenia odszkodowania, wynikająca z zawartej polisy Autocasco oraz przy uwzględnieniu zapisów zawartych w OWU Autocasco wynosiła 99.400 zł brutto. Ustalona w oparciu o wynikową metodę zredukowanego kosztu naprawy, wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 48.600 zł brutto. W tym przypadku różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosi 50.800 zł brutto.

Dowód: opinia dotycząca wysokości szkody mgr inż. P. B. (k. 22 –

40 akt)

W dniu 8 grudnia 2017r. Krajowe Centrum (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. wystawił wobec powoda fakturę VAT nr (...) z tytułu wykonania kalkulacji i sporządzenia opinii do szkody całkowitej AC na kwotę 811,80 zł

Dowód: faktura VAT nr (...) z 8.12.2017r.(k. 21 akt)

W dniu 14 grudnia 2017. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 24.911,80 zł w terminie 7 dni.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z zawiadomieniem o przelewie

wierzytelności (k. 19 - 20 akt)

Wartość pojazdu B. o numerach rejestracyjnych (...), którego dotyczy niniejsza sprawa w stanie nieuszkodzonym i uszkodzonym na dzień zaistnienia szkody ustalonej według zasad w OWU obowiązujących do polisy AC, którą zawarł poszkodowany z pozwanym wynosi odpowiednio 99.400 zł i 40.128 zł (różnica 59.272 zł). W dniu zawarcia polisy AC, przy uwzględnieniu wszystkich dostępnych w aktach sprawy danych, wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosiła 86.900 zł, a w stanie uszkodzonym 38.000 zł (różnica 48.900 zł). Ustalony koszt naprawy pojazdu na dzień zaistniałego zdarzenia (wariant naprawy „serwisowy”, zgodny z zawartą polisą AC) wyniósł 74.064,98 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr inż. P. L. (k. 137 – 173 akt),

skorygowana opinią uzupełniającą (k. 204 – 2015 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego mgr inż. P. L..

Sąd zważył co następuje:

Poszkodowaną oraz pozwanego łączyła umowa ubezpieczenia przez którą ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 §1 i § 2 pkt 1 Kodeksu cywilnego).

Umowa ubezpieczenia jest umową odpłatną, dwustronnie zobowiązującą i losową, ale nie wzajemną. Ubezpieczający opłaca składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową (causa obligandi), ubezpieczyciel zaś świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania (causa solvendi). Świadczenie ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, tj. zdarzenia losowego.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Pozwany wypłacił odszkodowanie poszkodowanej zaniżając wartość kosztów naprawy, co zostało potwierdzone ustaleniami stanu faktycznego.

Roszczenie dochodzone pozwem powódka wywiodła na podstawie umowy potwierdzonej polisą z dnia 21 listopada 2016r., zgodnie z którą okres ubezpieczenia rozpoczął się dnia 21 listopada 2016r. i trwał do 20 listopada 2017r. To na podstawie tej umowy powódka mogła dochodzić roszczeń w związku z wypadkiem ubezpieczeniowym z dnia 1 sierpnia 2017r. Warunki umowy stron określały ponadto Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...).

Zgodnie z art. 384 § 1 K.c. ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy.

Z treści polisy z dnia 21 listopada 2016r. wynika, że ubezpieczająca otrzymała aktualnie obowiązujące OWU.

Na ubezpieczającym dochodzącym odszkodowania z umowy ubezpieczenia spoczywa ciężar wykazania zarówno wystąpienia wypadku ubezpieczeniowego przewidzianego w umowie, jak i powstałej szkody.

Nie stanowiła przedmiotu sporu okoliczność, że w wyniku zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2017r. odpowiedzialność za szkodę ponosi pozwany. Sporna była jedynie wysokość odszkodowania.

Z treści polisy wynika, że wartość pojazdu wskazano na kwotę 99.400 zł, a poszkodowana za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej zawarła umowę AC z zastosowaniem opcji (...) Wartość 100%, tj. stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, przewidzianą w § 9 ust 1 OWU. W § 13 OWU wskazano, że określona w umowie AC suma ubezpieczenia odpowiada wartości pojazdu brutto. Skoro poszkodowana za dodatkową opłatą uzyskała prawo stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, to pozwany nie był uprawniony do obniżenia tej wartości w momencie wydawania decyzji o przyznaniu odszkodowania. Wartość uszkodzonego pojazdu zarówno w dniu zawierania umowy ubezpieczenia, w dniu zdarzenia wywołującego szkodę, jak i w dniu wydawania przez pozwanego decyzji wynosiła 99.400 zł. Zawarte w § 9 ust. 1 zastrzeżenie, że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje się w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 18 ust. 1 oznacza jedynie, że ustalenie wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania dokonuje się jedynie w tym celu. Należy bowiem odróżnić ustalenie, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej od ustalenia wysokości odszkodowania. Zawarte w ust. 4 § 18 OWU zastrzeżenie, że w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową pozostałości nie dotyczy umowy ubezpieczenia z zastosowaniem opcji (...) Wartość 100%. W przypadku tej opcji wartość pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania jest taka sama jak w dniu podpisania umowy. Skoro zdaniem pozwanego wartość pojazdu poszkodowanej była niższa niż wartość wskazana w umowie ubezpieczenia, to odpowiedzialność za takie nieprawidłowe ustalenie wartości pojazdu ponosi pozwany. Od wyższej wartości pojazdu ustalono wyższą składkę, co stanowiło obciążenie ubezpieczającej. W momencie zajścia zdarzenia ubezpieczeniowego wyższa wartość pojazdu skutkuje większym obciążeniem ubezpieczyciela. Z ustaleń stanu faktycznego nie wynika, że pozwany w sposób usprawiedliwiony dokonał obniżenia wartości pojazdu w dniu wydania decyzji. Decyzja pozwanego w tym zakresie nie miała podstawy ani w treści umowy łączącej go z poszkodowaną ani z wycenę z dnia 12 sierpnia 2017r. dokonanej przez własne Centrum (...) S.A. Z ustaleń stanu faktycznego, w tym z opinii biegłego sądowego wynika, że roszczenie powoda było zasadne i podlegało uwzględnieniu w zakresie ustalonej brakującej, niewypłaconej przez pozwanego części odszkodowania.

Sąd oddalił jedynie roszczenie powoda o zasądzenie zwrotu kosztów poniesionych na dokonaną przez podmiot trzeci kalkulację naprawy.

Powód nie wykazał poniesienia tych kosztów. Ponadto, zdaniem Sądu koszt zlecenia przez powoda kalkulacji naprawy podmiotowi trzeciemu nie mieści się w ramach normalnego związku przyczynowego z powstałą szkodą i powiększyłby tę szkodę w sposób nieusprawiedliwiony. Zdaniem Sądu, koszt sporządzenia prywatnej ekspertyzy przez podmiot, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej nabywa wierzycielności celem ich dochodzenia przed sądem stanowi koszt tej działalności, podobnie jak cena nabycia wierzycielności.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 zd.1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, stosunkowo je rozdzielając.

Powód wygrał sprawę w 96,74 %. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa w kwocie 1.246 zł, wynagrodzenie biegłego w łącznej kwocie 1.664 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwocie po 3.600 zł w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Łącznie koszty postępowania wyniosły 10.144 zł, co oznacza, że powód powinien ponieść kwotę 330,70 zł kosztów, a poniósł 6.363 zł (opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika i zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 1.500 zł). Różnicę kwoty jaką poniósł powód i jaką powinien ponieść ma obowiązek zwrócić powodowi pozwany. Ponadto Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa poniesioną tymczasowo przez niego, nie pokrytą zaliczką część wynagrodzenia biegłego ustalonego odrębnymi postanowieniami.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś